

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΙΣΠΝΕΟΜΕΝΗΣ ΛΙΠΟΣΩΜΙΑΚΗΣ ΑΜΙΚΑΣΙΝΗΣ ΣΕ ΑΣΘΕΝΗ ΜΕ ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΗ ΛΟΙΜΩΞΗ ΑΠΟ M.xenopi

Γρηγορόπουλος Β¹, Δήμου Β², Καμπόλης Χ³, Μόσχος Χ¹, Παπαβασιλείου Α¹, Λουκέρη Α¹

¹ Αντιφυματικό Τμήμα - Μονάδα Ανθεκτικής Φυματίωσης, ΝΝΘΑ "Η Σωτηρία", Αθήνα, Ελλάδα

² 4η Πνευμονολογική Κλινική, ΝΝΘΑ "Η Σωτηρία", Αθήνα, Ελλάδα

³ Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών, ΓΝΑ "Ιπποκράτειο", Αθήνα, Ελλάδα

Εισαγωγή

Το Mycobacterium xenopi αποτελεί ένα βραδέως αναπτυσσόμενο μη φυματικό μυκοβακτηρίδιο, η αντιμετώπιση του οποίου παραμένει πρόκληση λόγω της περιορισμένης ανταπόκρισης στη θεραπεία, των παρατεταμένων και σύνθετων θεραπευτικών σχημάτων που απαιτούνται, των συχνών παρενεργειών στην φαρμακευτική αγωγή και των συχνών υποτροπών.

Παρουσίαση περιστατικού

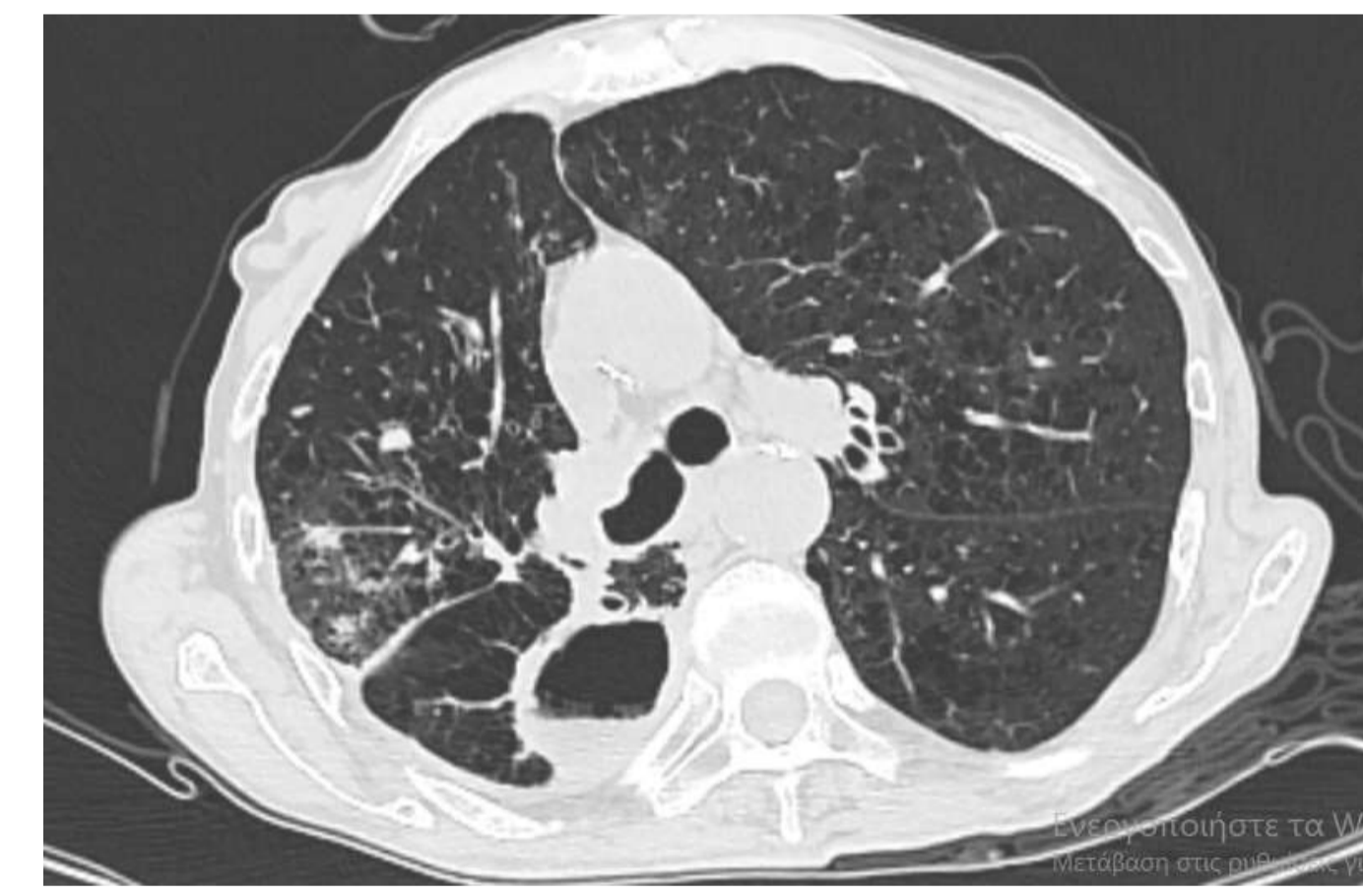
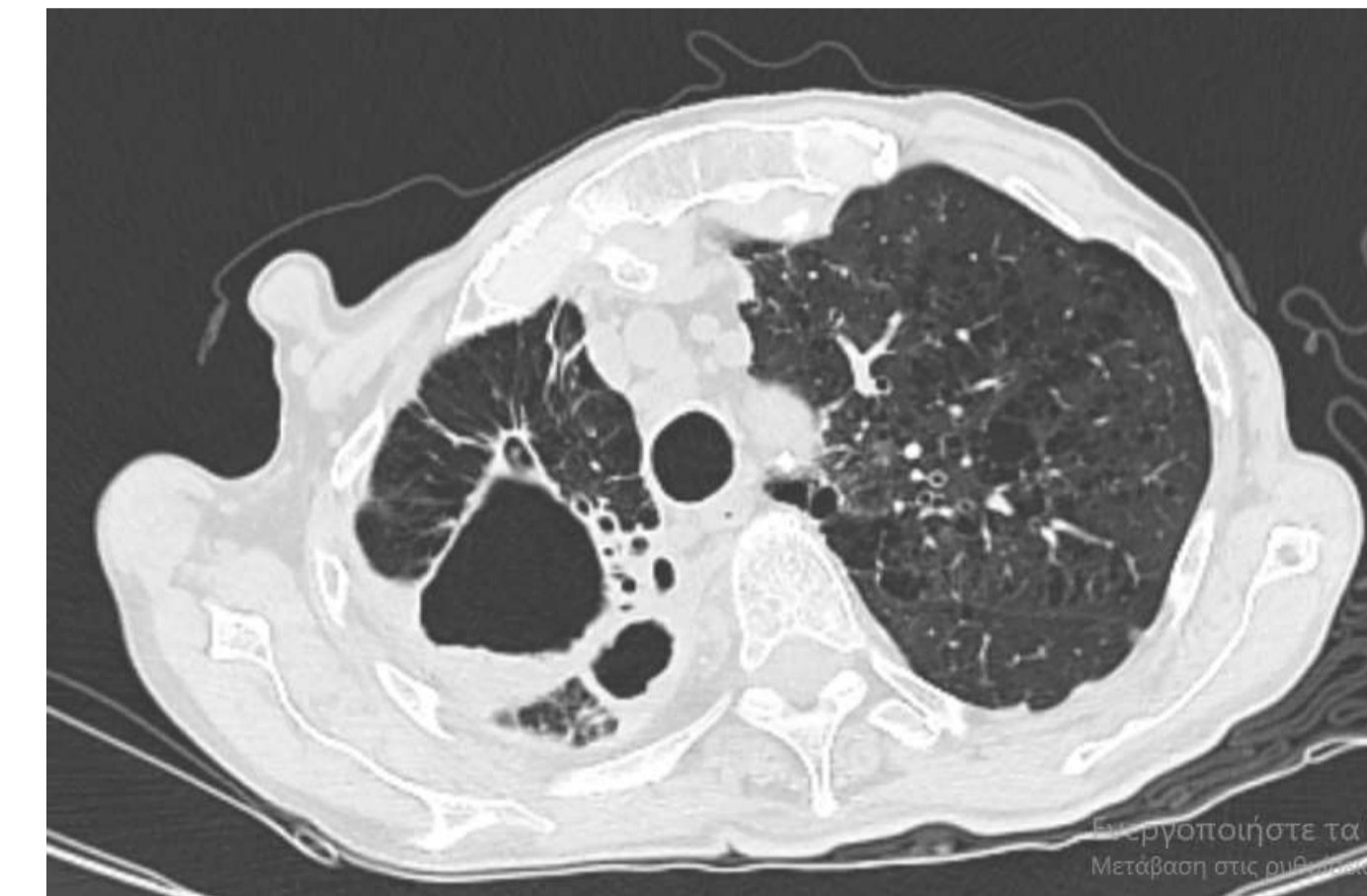
Ασθενής άνδρας 72 ετών, καπνιστής, με ιστορικό παλαιάς πνευμονικής φυματίωσης, εμφυσήματος και χρόνιας αναπνευστικής ανεπάρκειας υπό οξυγονοθεραπεία, νοσηλεύτηκε λόγω πυρετού και δύσπνοιας. Ο απεικονιστικός έλεγχος ανέδειξε εκτεταμένες κοιλοτικές αλλοιώσεις στον δεξιό πνεύμονα, συνοδευόμενες από βρογχεκτασίες και πολλαπλά οζίδια. Από τη βρογχοσκόπηση διαπιστώθηκε θετική άμεση μικροσκοπική εξέταση με αρνητικό μοριακό έλεγχο για Mycobacterium tuberculosis, ενώ από την καλλιέργεια απομονώθηκε M. xenopi, το οποίο είχε απομονωθεί και δύο χρόνια νωρίτερα. Ο ασθενής είχε λάβει τότε στοχευμένη θεραπεία, την οποία είχε διακόψει αυτοβούλως.

Λόγω της μεγάλης έκτασης της νόσου, τέθηκε σε θεραπεία με ριφαμπικίνη, εθαμβουτόλη, αζιθρομυκίνη, μοξιφλοξασίνη και ενδομυϊκή αμικασίνη. Η μοξιφλοξασίνη διακόπηκε λόγω δυσανεξίας. Μετά από 1,5 μήνα θεραπείας, παρατηρήθηκε μείωση της ακοής και εμβοές που αποδόθηκαν στην ενδομυϊκή αμικασίνη, οπότε αποφασίστηκε η διακοπή της και η προσθήκη εισπνεόμενης λιποσωματικής αμικασίνης. Ακολούθως παρατηρήθηκε σημαντική κλινικοαπεικονιστική βελτίωση και αρνητικοποίηση των καλλιιεργειών.

Συμπέρασμα

Η εισπνεόμενη λιποσωματική αμικασίνη χρησιμοποιεί λιποσώματα για να εισέλθει στα κυψελιδικά μακροφάγα, όπου διαβιούν τα μυκοβακτηρίδια, αυξάνοντας τη συγκέντρωση του φαρμάκου στο σημείο της λοίμωξης και μειώνοντας τη συστηματική απορρόφηση και τις ανεπιθύμητες ενέργειες. Συστήνεται από τις νεότερες οδηγίες για την αντιμετώπιση της μη ανταποκρινόμενης νόσου από MAC. Παρά την έλλειψη προηγούμενων αναφορών για τη χρήση της εισπνεόμενης λιποσωματικής αμικασίνης στο M. xenopi, το περιστατικό αυτό υποδηλώνει ότι αποτελεί υποσχόμενη στρατηγική σε ασθενείς με εκτεταμένη ή ανθεκτική νόσο, προσφέροντας σημαντική βελτίωση της κλινικής εικόνας και αρνητικοποίηση καλλιιεργειών, με μειωμένη τοξικότητα συγκριτικά με την κλασική αμικασίνη

12^{ος} / 2024

8^{ος} / 2025

